



VAN STOLKPARK KOERIER

Nieuwsblad van en voor alle bewoners van het Van Stolkpark en de Scheveningse Bosjes

13e jaargang

Uitgave van de Wijkvereniging "Van Stolkpark"

Nr 51 - maart 1991

Overnemen uit de inhoud van de Van Stolkparkkoerier alleen met toestemming van de redactie, en met bronvermelding.



De huizen langs de Hogeweg omstreeks 1900

(foto: collectie R. Klompmaker)

Agenda

30 april

12.00-14.00 uur

Oranjaborrel

bij Brabers & Partners

Hogeweg 16

4 mei

14.50 uur

Herdenking bij Monument

Englandspiel

Hogeweg

13 mei

20.00 uur

Algemene Ledenvergadering

Eerste VCL

Van Stolkweg 35

Van Stolkparkkoerier 51

Bent u al lid van de Wijkvereniging "Van Stolkpark"?

Het bestuur van de Wijkvereniging "Van Stolkpark" doet al hetgeen in haar vermogen ligt voor een goed woon- en leefklimaat, ook in uw belang. U kunt de wijkvereniging steunen door lid te worden.

U kunt u aanmelden als lid door een bedrag van tenminste fl. 20,- per jaar over te schrijven naar postrekening 34 41 829 ten name van de penningmeester van de Wijkvereniging "Van Stolkpark"

Als u buiten het Van Stolkpark woont, en op de hoogte wilt blijven van het wel en wee in het Van

Stolkpark, kunt u als donateur de Van Stolkparkkoerier over de post toegezonden krijgen na overschrijving van fl. 20,- naar postrekening 34 41 829.

Draagt u al een Van Stolkparkdas?

Ze zijn er in blauw, groen en wijnrood: dassen, shawls, chokers en butterflies van het Van Stolkpark.

Afgehaald bij het contactadres kosten ze: dassen fl. 22,50 en shawls, chokers en butterflies fl. 25,-.

Er zijn nu - op verzoek van vele Van Stolkparkers - pochettes. Deze kosten fl. 12,50 per stuk.

Wijkbeveiliging

Sedert 1989 functioneert in het Van Stolkpark een door particulieren opgezette en uitgevoerde wijkbeveiliging. Het initiatief daarvoor werd weliswaar door de Wijkvereniging "Van Stolkpark" genomen, maar voor een degelijke behartiging van deze nieuwe activiteit was het nodig een afzonderlijke rechtspersoon op te richten.

Gekozen werd voor een stichting, waarvan het bestuur gevormd werd deels uit bestuursleden van de wijkvereniging, deels uit vertegenwoordigers van instellingen en bedrijven die van de diensten van de wijkbeveiliging gebruik zouden gaan maken.

Het doel van de stichting is het bevorderen van de veiligheid in het Van Stolkpark, zulks als aanvulling op de taak van de politie, die met beperkte middelen dikwijls voorrang moet geven aan de bestrijding van zwaardere vormen van criminaliteit.

Het spreekt vanzelf, dat bij de opzet van de wijkbeveiliging intensief overleg met de politie is gevoerd en dat bij de uitvoering ervan aan een goede verstandhouding tussen de wijkbeveiliging en de politie voortdurend aandacht wordt besteed.

Met een jong Haags bedrijf, "Residentie Bewaking", werd een contract gesloten, dat jaarlijks wordt vernieuwd. De beveiliging wordt uitgevoerd door het van zonsondergang tot zonsopgang op ongeregelde tijden te voet en/of per auto houden van surveillancerondes, waarvan de duur en de frequentie door het bestuur worden bepaald.

De volledig bevoegde beveiligingsbeambten van "Residentie Bewaking" hebben geen opsporingsbevoegdheid. Bij geconstateerde ongeregeldeheden waarschuwen zij de politie, waarvoor zij met radio zijn uitgerust. Wel hebben zij - net als iedere Nederlander - het recht om een wetsovertreder op heterdaad staande te houden en aan de politie over te dragen.

Omtrent de resultaten van het functioneren van de wijkbeveiliging kunnen om begrijpelijke

redenen weinig mededelingen worden gedaan.

Vastgesteld kan worden, dat het aantal inbraken in het Van Stolkpark door de patrouillegang is afgenomen en dat het aantal afgebroken inbraakpogingen groter is geworden. Hoewel dat moeilijk meetbaar is, blijkt het gevoel van veiligheid bij de bewoners van het Van Stolkpark te zijn toegenomen. Men zou dat het belangrijkste positieve gevolg van de wijkbeveiliging kunnen noemen.

Uiteraard zijn aan de wijkbeveiliging kosten verbonden, die door degenen die zich voor deelname hebben aangemeld, worden gedragen. Een bewoner van een gewoon particulier huis betaalt voor deelname fl. 15,- per maand.

Voor flats, voor bedrijven en kantoren bestaan afzonderlijke tarieven, evenals voor extra diensten zoals bijv. sluitronden e.d.

Het aantal deelnemers aan de wijkbeveiliging groeit langzaam, maar uitbreiding van dat aantal wordt zeer op prijs gesteld. Niet in de eerste plaats om met de daaruit te verkrijgen meerdere inkomsten de frequentie van de surveillances te kunnen verhogen, maar vooral omdat met een vrijwel algemene deelname aan het project wijkbeveiliging uitdrukking wordt gegeven aan gevoelens van solidariteit en van gemeenschappelijke verantwoordelijkheid voor een veilige woonomgeving.

Bewoners van het Van Stolkpark die zich nog niet voor deelname aan de Wijkbeveiliging hebben aangemeld, worden hierbij opgewerkt daartoe te besluiten.

Aanmelding kan geschieden bij mevrouw Landheer, die voor de registratie van deelnemers en de administratie van de wijkbeveiliging zorgdraagt.

Bestuursleden van de wijkbeveiliging zijn gaarne bereid om, wanneer bijv. flatbewoners aanmelding overwegen, maar aanvullende informatie behoeven, die eventueel ten huize van potentiële deelnemers te verstrekken.

R. de Jong,
voorzitter Stichting
Buurtpreventie

Van de wieg tot het graf

In de zorgsector zijn in onze wijk een aantal instellingen werkzaam over periodes in een mensenleven die van de wieg tot het graf reiken.



**PRAKTISCHE
THUISHULP**

Op Duinweg 23 is onder meer werkzaam de Praktische Thuishulp. Bij deze instelling zijn een aantal vrijwilligers aangesloten om de omgeving van gehandicapte kinderen wat te ontlasten. Informatie hierover kunt u krijgen bij mevrouw Delia van Tilburg (telefoon 3 52 40 34).

duinrust
ch

In Huize Duinrust, Duinweg 35, is de dagverzorging voor ouderen uitgebreid met dagverzorging voor ouderen met psychogeriatrische problematiek (geheugenproblemen, verwardheid e.d.), op maandag, woensdag en vrijdag van 10 uur 's morgens tot half vier 's middags. De kosten hiervan bedragen minimaal fl. 8,- per dag. Mevrouw Wytse Verheij, coördinator van de Dagverzorging, zal u gaarne verdere inlichtingen verstrekken (telefoon 3 50 21 00).

Het Algemeen Maatschappelijk Werk Den Haag organiseert een gespreksgroep over "Zorgen van alledag". Deze gespreksgroep is bedoeld voor mensen die met anderen willen praten over hun zorgen van alledag als eenzaamheid, relatieproblemen, problemen op het werk of thuis en geldzorgen. Voor nadere inlichtingen of aanmelding kan men dagelijks bellen naar het Algemeen Maatschappelijk Werk Scheveningen (tel. 3 50 07 81).

Jaarverslag Algemene Burenhulp 1990

In het afgelopen jaar nam het aantal hulpaanvragen toe. Vooral met het bejaardentehuis "Huize Duinrust" onderhouden wij nauwe contacten. Daar wordt een reorganisatie ingezet, waarmee de burenhulp in onze regio veel te maken heeft.

De verleende hulp betrof hoofdzakelijk het afleggen van bezoek, patiënten naar het ziekenhuis brengen, eten halen en brengen, met ouderen op stap gaan, en van het dagverblijf "Huize Duinrust"

ouderen naar huis brengen. Eén van onze medewerkers haalt eenmaal per week een aantal maaltijden uit "Bosch en Duin" en brengt die naar de winkel in de Gentsestraat. Daarna brengt zij de lege pannen weer terug naar het eerste adres. Geregeld wordt een moeder naar "Mechropa" gebracht om haar in de gelegenheid te stellen haar zwaar invalide dochter te bezoeken.

Geregeld maken de bewoners van "Huize Duinrust" uitstapjes naar o.a. het Zuiderpark, Kijkduin, de Boulevard, het Westbroekpark, en de Japanse tuin. De medewerkers zorgen dan voor vervoer.

Er werden 106 bezoeken afgelegd, eten gegeven 72 x, bewoners van Huize Duinrust naar Meyendel gebracht 15 personen, naar Westbroekpark 15 personen, naar het Congresgebouw 2 x. Verder patiënten naar ziekenhuizen gebracht 44x. Van het dagverblijf van "Huize Duinrust" halen en brengen 21 personen.

Ook werd er 3 x administratieve hulp geboden.

Het aantal medewerkers bedraagt 9.

Wij danken onze medewerkers hartelijk voor hun inzet en prettige samenwerking.

E.M. Braat-van Pelt, wijkhoofd



Winterse activiteiten in de sneeuw; op de achtergrond het Westbroekpark.
(Foto 's Anneke Landheer)



De bevroren sprank tussen Cremerweg en Duinweg als wandelpad

Van Stolkparkkoerier 51

Van de Belvédère af gezien

In februari waren er enkele winterse weken. In het Van Stolkpark is er dan volop te genieten: de kinderen sleeën, schaatsen en sneeuwpoppen makend, en van het hoogste punt in de wijk, de Belvédère komt een enkeling met ski's de heuvel af.

Besneeuwd zien de gebouwen en bomen eruit of er poedersuiker overheen gestrooid is. De wegen krijgen echter al snel weer het bestrate of

geasfalteerde uiterlijk.

Een maand later komen de eerste bollen al weer boven: op het pleintje bij de Thomas van Stolkbank bloeien de crocussen: een prachtige deken in gele, blauwe en witte tinten.

In de tuin van Van Stolkweg 16 bloeien de kerstrozen prachtig wit, waar vorig jaar nog een stenig plaatsje was!

De waterpartij op een winterse zondag



Hondenwijzer

Bij de Dienst Stadsbeheer van de Gemeente Den Haag is kortgeleden een kleurige gids voor hondenbezitters uitgekomen onder de titel Hondenwijzer. Deze Hondenwijzer bevat een o.a. aantal plattegronden van de gemeente waarop staat aangegeven waar de hondenbezitters hun honden aangelijnd of los kunnen uitlaten. Tevens bevat het boekje een aantal aanwijzingen en nuttige wenken voor hondenbezitters.



Zo zien de bordjes eruit
(Foto Dienst Stadsbeheer)

Voor het stadsdeel Scheveningen komt het erop neer dat:

■ in de Scheveningse Bosjes, tussen Professor Teldersweg en Kerkhoflaan/Aletta Jacobsweg, een deel van Hubertuspark en Nieuwe Scheveningse Bosjes honden buiten het broedseizoen

(1 augustus tot en met 14 maart) mogen loslopen; tussen 15 maart en 1 augustus moeten de honden worden aangelijnd. Dit wordt aangegeven door *groene* bordjes;

■ in het deel van de Scheveningse Bosjes achter het Promenade Hotel en grenzend aan Hogeweg, Waterpartij en Professor Teldersweg mogen de honden altijd loslopen. Dit wordt aangegeven door *blauwe* bordjes;

■ verboden voor honden zijn het Westbroekpark, de kinderspeelplaatsen langs de Waterpartij, aan Kerkhoflaan, in het Hubertuspark, de kinderboerderij en parkje tussen Haring- en Havenkade, en ook een nieuw aan te leggen kinderspeelplaats tussen Professor Gerbrandyweg, Duinweg en Haringkade. Dit verbod wordt aangegeven met *rode* bordjes.

Als algemene regel geldt echter dat overal in de stad honden aan de lijn uitgelaten moeten worden. De folder Hondenwijzer is overal in de gemeentelijke informatiecentra gratis te verkrijgen.

Sara Bisschop vereeuwigt nettenboetsters

Van 9 februari tot en met 29 juni 1991 is in het Museum Scheveningen een bijzonder aardige expositie van ongeveer twintig tekeningen, pastels en olieverven van nettenboetsters, geschilderd door Sara Bisschop.

Sara Bisschop, die onlangs haar 97e verjaardag vierde was een dochter van het bekende schildersechtpaar Richard Bisschop en Suze Robertson. Vanaf 1909 kreeg Sara haar opleiding in Den Haag en Rotterdam. Ze exposeerde voor het eerst in 1917 samen met haar moeder in Amsterdam.

Vanaf 1920 volgden succesvolle eigen tentoonstellingen. Ze schilderde en tekende uiteenlopende onderwerpen, zoals figuurstudies, portretten en stillevens.

In de jaren dertig schilderde Sara karakteristieke portretten van in ons land verblijvende baboes uit het voormalig Nederlands-Indië.

Al vrij jong ging Sara de duinen in om nettenboetsters in de duinen te tekenen. Daar raakte ze gefascineerd door de netten reparerende Scheveningse vrouwen, die aanvankelijk wat argwanend stonden tegenover de tekenende kunstenaars. Zij won spoedig het vertrouwen. Een eerste expositie van haar pastels en olieverven vond pas in 1951 plaats.

De expositie is te bezichtigen in het Museum Scheveningen, Nep-tunusstraat 92, op dinsdag tot en met zaterdag van 10 tot 17 uur.

Tijdens de schoolvakanties is het museum ook op maandag geopend.

De archeologie van Den Haag

In de door de gemeente uitgegeven VOM-reeks zullen drie deeltjes verschijnen, waarin de resultaten van het archeologisch onderzoek op Haagse bodem zullen worden behandeld. Het eerste deel over de Prehistorie is zojuist uit. In dit boekje komt de tijd vanaf circa 3000 v. Chr. tot de komst van de Romeinen aan de orde. In deze periode vestigden zich voor het eerst mensen in de duinstreek. De grote lijn in de bewoningsgeschiedenis van voorhistorisch Den Haag is door de vele archeologische vondsten van de laatste jaren duidelijk te herkennen.

De eerste bewoners waren boeren van de 'Vlaardingen-cultuur'. Zij bedreven kleinschalige landbouw en hielden vee. De jacht en visserij leverden een welkome aanvulling. De strandwallen boden veilige woongrond.

Daarachter hadden water en wind vrij spel in een veenlandschap met zandverstuivingen, dat regelmatig werd overstroomd. De bewoners waren niet in staat veel veranderingen in het landschap aan te brengen en waren dus gedwongen op zeer beperkte oppervlakte te leven. Deze allesoverheersende invloed van de natuur blijft duizenden jaren bepalend voor de kuststreek. Rond het begin van de jaartelling Wanneer je in het donker langs de

is er door de komst van de Romeinen sprake van belangrijke vernieuwingen op cultureel en politiek gebied, maar voor de bewoners verandert er maar weinig in hun dagelijkse strijd met de natuurlijke omgeving.

Archeologische kennis over deze tijd in Den Haag berust vooral op informatie die is opgedaan door bodemonderzoek. Grondverkleuringen, sporen van de voren van een ploeg en de manier waarop veen is afgestoken geven meer zicht op de ontwikkeling dan de vondst van een voorwerp. Door de vochtige bodem is in Den Haag al

helemaal niets uit de IJzertijd bewaard, omdat alles is weggeroest. Dat wil natuurlijk niet zeggen dat voorwerpen geen belangrijke informatie zouden bevatten. Spectaculair is in 1890 de vondst geweest van een eikehouten schopje. Het werd gevonden bij de Witte Brug en doordat het in een veenlaag lag is het goed geconserveerd. De meeste objecten uit pre-historisch Den Haag zijn vuurstenen bijlen en potscherven. Het typische aardewerk van de Vlaardingencultuur bestond uit een grote emmervormige pot met gaatjes

onder de rand. De dienden misschien om de pot met behulp van een stuk huid en een touwtje af te dekken.

Hoewel de Romeinen zeer weinig over deze streken hebben geschreven betekenen deze eerste geschriften het formele einde van de prehistorie. Archeologische kennis is dan ook voor een lange periode de voornaamste bron over de vroegste bewoners van Den Haag en Scheveningen.

Hanneke Farkas-Teekens

VOM-reeks 1991 nummer 2

Hogeweg 16: honderd jaar, maar toch jong en dynamisch

Hogeweg wandelt vallen twee verlichte tapijachtige glas in loodramen in het oog.

Monumentaal en krachtig trekken ze je aandacht. Ik heb respect voor de glazenier die ze ontwierp (pas na de Tweede Wereldoorlog). Ze zijn een visitekaartje voor de mensen die er nu werken.

Ter voorbereiding van dit artikel ging ik met Anneke Landheer op bezoek bij de heer Van Nispen, die over de werkzaamheden sprak. Mevrouw Stoelers liet ons daarna het prachtige verbouwde huis zien.

Bureau

In het dertig jaar geleden opgerichte adviesbureau werken zesentwintig mensen, haast evenveel vrouwen als mannen. Daarvan zijn er tien meester in de rechten: drie dames en zeven heren. Ze zijn géén van allen notaris of advocaat, evenmin accountant of relation- en affairsdeskundigen. Wat zijn ze dan wel: bedrijfsjuridische adviseurs. In het kort houdt dit het volgende in: door de steeds snellere technische, economische en sociale ontwikkeling op nationaal en internationaal gebied, kan een bedrijf zich niet uitsluitend op zijn commerciële "know how" drijvende houden. De leiding heeft doorlopend juridisch advies nodig van specialisten, die met hen mee denken. Het bureau Brabers, (Douma), Van Nispen, Leenen, genoemd naar de vier die al sinds 1960 samen werken, geeft dan ook op basis van exclusiviteit, dus nooit aan elkaar beconcurrerende bedrijven, raad. Particulieren noch overheidsinstellingen komen onder de cliënten voor. Wel middelgrote tot zeer grote Nederlandse en buitenlandse concerns, over circa twintig bedrijfstakken verspreid. In Brussel hebben de adviseurs sinds kort een filiaal. De rechtsgebieden waarop zij werkzaam zijn bevinden zich in de sfeer van de algemene economische wetgeving, zoals o.a. mededingingsrecht, gezondheidsrecht, milieuwetgeving alsmede regelgeving voor speciale producten en bedrijfstakken (denk hierbij aan de veranderingen in en na 1992 in de EEG). Daarnaast vennootschaps-



De Maatschap Brabers & Partners met alle personeelsleden

recht, verbintenissenrecht (contracten) en onderwerpen als produktaansprakelijkheid, de gevolgen van automatisering en informatisering.

Ze zijn van vele markten thuis en hebben ook dankzij de laatste verbouwing een voortreffelijk archief.

Rondleiding

Afdalend naar het sousterrain (dat, omdat het op een hellend duin gebouwd werd, alléén aan de straatzijde ondergronds ligt), vertelde mevrouw Stoelers, dat er

in de vroegere speelkamer van de kinderen Brenninkmeijer aardigste gebrandschilderde bovenramen te bewonderen waren. Werkelijk, de op het zuiden liggende vensters werden overgoten door warm zonlicht in vele tinten geel, zoals de Goudse glazen, en stelden in "Ot en Sien"-stijl schommelende, hoepelende en haasje-over spelende kinderen voor.

Aan de noordzijde, waar voorheen de keuken lag, is nu een keurige kantine ingericht, die fris en schoon gehouden wordt door Rob, die elke morgen al om half zeven aan het werk is. De opgewekte Kitty zorgt elke dag voor verrukkelijke koffie, lunches en thee.

In het westen in de nieuwbouw ligt het fraai ingerichte vertrek van de heer Hes, met uitzicht op de verzonken tuin, waar veel wintergroene hagen een vrolijke aanblik geven. De hoge met klimop begroeide muur van Sandhaghe schermt de noordenwind af en een copie van het Belgische manneke versiert het midden van deze klassieke tuin.

In het oosten liggen de kelders gevuld met papier en paperassen en daarachter de wijnkelder.

De laatste verbouwing, waarvoor de vergunning drie jaar op zich liet wachten, werd een groot succes. Niets wat de moeite waard was werd weggebroken. De zware stijlvolle trap over twee etages is van grote allure. De brede gangen loodrecht op de voorgevel zijn royaal en grijs van kleur. De gangverlichting bestaat uit ronde op patrijspooten gelijkende wandlampen, die door het hele pand dezelfde zijn. Op de bovenetage staat een fontein van grijs gebeeldhouwd marmer, die de moeite van het bezichtigen waard is. Hier en daar zijn op de zolderetage nieuwe ramen aangebracht en andere vergroot, waardoor men tot aan het Kurhaus uit kan kijken. Trots is men ook op de brandtrap, die van buitenaf gezien op een verticale balk lijkt. Met een enkel handgebaar vanuit één van de bovenste kamers verandert deze in een smalle trap die afdaalt

naar het dakterras op de nieuwbouw. Hiervandaan gaat net zo'n trap naar de tuin. Vernuftig is het feit dat de trap alleen van boven bediend kan worden, inbraakveilig!

Vanuit de vergaderzaal kijkt men op de tuin van het dakterras, bestaande uit enkele symmetrisch gegroepeerde betonblokken, waartussen makkelijk groeiende planten en in het centrum het jubileumcadeau, de windwijzer.

Het hele pand komt ondanks de honderd jaar jong en dynamisch over en doet aan een luxe schip denken. Misschien door de dominante middenas, gevormd door de brede gang. De vergaderzaal is indrukwekkend.

Weer werd een zakelijke blauw-grijze tint uitgekozen voor de muren en de bekleding van de veertien zetels rondom een ietwat ovale tafel van mooi warm hout.

De kamer zou te somber zijn, als deze niet werd opgevrolijkt door het drieluik van de hand van Eric Mathijssen, en het eveneens abstracte schilderij van Annemarie Spijkerman.

Tenslotte kwamen we weer in de sfeervolle werkruimte van de heer Van Nispen. Het viel me op dat ook zijn meubilair niet zou misstaan op een cruiseschip. Deze ruimte kent ieder van de Oranjeborrel, die door alle parkbewoners hoog geapprecieerd wordt.

Attentie!

Natuurlijk doen zich ook wel eens voorvallen voor, waar na jaren nog over gesproken wordt.

Zo gebeurde het dat aan het eind van een werkweek een van de medewerkers de wijnvoorraad in de kelder wilde inspecteren om een nieuwe bestelling te kunnen doen. Een van de anderen, in de veronderstelling dat hij de laatste was, sloot, gewoontegetrouw, de kelderdeur af en deed het licht uit. Gelukkig was er op dat moment nog een vergadering in volle gang op de beletage. De voorzitter ergerde zich mateloos aan het getik tegen de verwarmingsbuizen, en stuurde er iemand op uit om de oorzaak

op te sporen. Zo kwam er bijtijds een eind aan de onvrijwillige opsluiting.

Ook heeft deze verdieping twee maal een onbekende insluiper geherbergd, die zich in de kantine te goed deed en kleine voorwerpen meenam. Toen op een zondag een van de medewerkers zijn agenda, die in zijn werkkamer was blijven liggen, kwam ophalen, hoorde hij verdachte geluiden, wist een man op heterdaad te betrappen en aan de politie over te leveren. Vóór Pasen liet de politie de zwerver echter los en op Pasen zat hij weer op de Hogeweg 16.

Dankzij de inbraakvrije glazen, goede sloten en een extra oogje in het zeil door de wijkbewakingsdienst is er sindsdien nooit meer ingebroken. Ook de Hongaarse ambassade keek in die dagen meelevend uit, waarschuwde eens de politie toen zij iemand in het weekend achter het huis bespeurden. De sterke arm die terstond ter plekke verscheen, greep de man in zijn kraag. Met veel moeite kon deze zijn onschuld bewijzen: hij was namelijk de opzichter die kwam controleren of al het bouw materiaal voor de komende werkweek aanwezig was.

Oranjeborrel

Wie nam daarvoor het voortouw?

Wel, dat is een samenspel: op een Koninginnedag wilde de wijkvereniging een kinderpartij op de Belvédère organiseren. Wat te doen als het zou stortregenen?

Hogeweg 16 bood aan in dat geval de kinderen te herbergen.

En er kwamen niet alleen kinderen, maar ook moeders en vaders mee. Het werd zo'n gezellig feest, dat men besloot het stijlvol te herhalen.

Mevrouw Stoelers begeleidde ons naar de voordeur en wees ons het glas-in-loodraam boven de ingang aan - sierlijk van lijn en kleur, Art Nouveau, dus ook honderd jaar.

Else Ringnalda-Houtsmuller

Hogeweg 16 Villa Dennenoord

Het in dit verhaal beschreven huis is een van de bekendste gebouwen in het Van Stolkpark. Niet alleen vanwege het monumentale uiterlijk, maar ook omdat in dit huis vele Van Stolkparkers elk jaar op uitnodiging van de leden van de Maatschap Brabers & Partners ter gelegenheid van de verjaardag van H.M. de Koningin de bekende "Oranjaborrel" drinken.

Ook dit jaar op 30 april mogen de bewoners van onze wijk op het adres Hogeweg 16 op een gastvrij onthaal rekenen.

Dit jaar - 1991 - is een belangrijk jaar voor Villa Dennenoord, zoals de eerste bewoners het huis noemden. Want dit jaar zullen de bewoners van het Van Stolkpark op verjaarsvisite gaan bij een honderdjarige. Voor de huidige eigenaren/gebruikers is het niet de enige aanleiding om feest te vieren: vorig jaar oktober vierde de maatschap haar dertigste verjaardag. Van die dertig jaar hebben zij er twintig in het Van Stolkpark doorgebracht.

Al met al aanleiding genoeg de geschiedenis van het fraaie Hogeweg 16 op een rij te zetten.

Grindweg - Hooge Duinweg

Bij de ontwikkeling van zijn Scheveningse Park begon Mr. Thomas van Stolk in 1874 met de aanleg van een eerste en een tweede parkweg, nu respectievelijk Van Stolkweg en Parkweg. Rond 1880 werd een derde weg aangelegd, de Grindweg, later Hooge Duinweg genoemd, en rond de eeuwwisseling gesplitst in Hogeweg en Duinweg.

In 1881 verrees op de splitsing van de huidige Hogeweg en Parkweg Villa Carolina (Parkweg 1, nu Tsjechische ambassade) naar ontwerp van architect/aannemer P.F.W. Mouton. De eerste bewoners van Villa Carolina waren hofschilder H.F.C.



W.J.H. Furnée (foto Collectie Iconographisch Bureau)

ten Kate en zijn echtgenote Carolina Pierson.

In 1882 werd een begin gemaakt met de bouw van Villa Antoinette, Hogeweg 6. In 1886 volgden Ringwood (nu Vijverzicht, Hogeweg 8) en Diligentia (Hogeweg 10). In 1890 volgde Villa Elpis, Hogeweg 18. Deze villa werd in 1907 vervangen door het huidige Sandhaghe.

Deze villa's stonden langs de Hogeweg toen Willem Jan Hendrik Furnée zijn oog liet vallen op een aantal percelen tussen Hogeweg en Parkweg.

Willem Jan Hendrik Furnée werd op 3 februari 1838 in Den Haag geboren als jongste zoon van Antoine François Furnée en Agatha Cornelia van Nooten. Hij stamde uit een sinds 1750 in Den Haag wonend geslacht. Furnée werd commissienair in effecten en bankier, en richtte het bankierskantoor Furnée & Co. op.

Later werd hij benoemd tot Thesaurier des Konings (Willem III), en na diens overlijden van zijn dochter, Koningin Wilhelmina. Zijn laatste functie in deze was die van raadadviseur bij de

Koninklijke Thesaurie. Furnées waardering van koninklijke zijde komt tot uiting in een tweetal onderscheidingen, die van Officier in de Huisorde van Oranje en van Officier in de Orde van de Eikenkroon.

1892-1917 - Villa Dennenoord

Tussen november 1890 en november 1891 kocht Furnée van respectievelijk Abraham van Stolk en Cornelis Boer vier percelen, bij elkaar 3912 m² groot, voor in totaal fl.29.207. Furnée gaf timmerman H. van Jaarsveld, die in 1886/7 het Museum Mesdag (Laan van Meerdervoort 7f) gebouwd had, opdracht voor de bouw van een villa aan de Hogeweg en een stal en koetshuis aan de Parkweg.

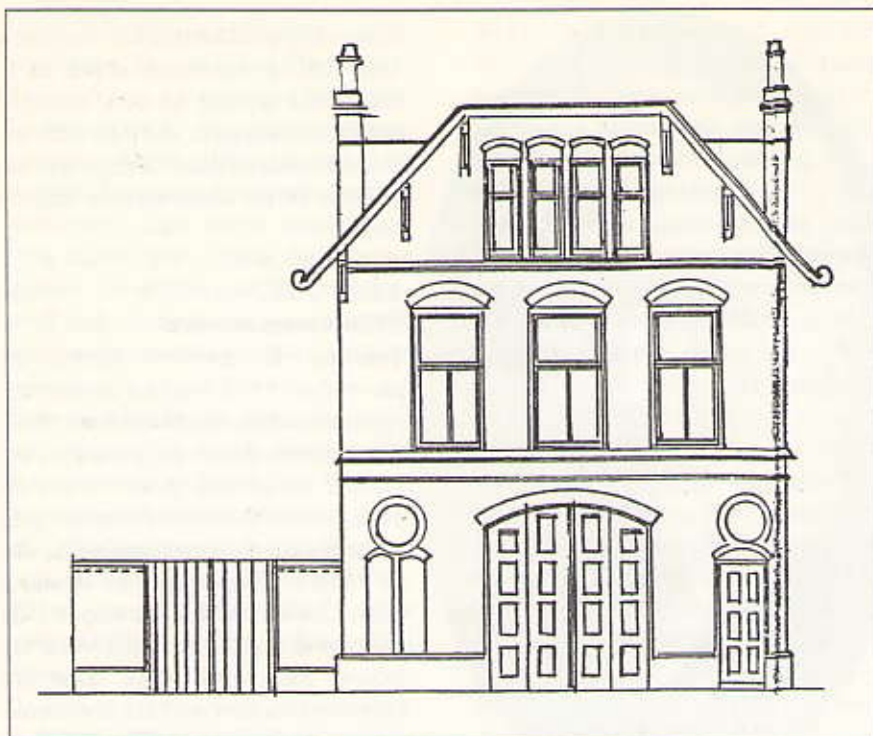
Op 8 april 1891 metselde mevrouw Furnée de eerste steen in bij de ingang aan de zijgevel.

De op een rechthoekige plattegrond opgetrokken Villa Dennenoord is een fraai voorbeeld van electische villa-architectuur uit het eind van de negentiende eeuw. Het bestaat uit een parterre, een verdieping en een kapverdieping in het met leien gedekte en van dakkapellen met voluten en frontons voorziene Mansardedak. De linker helft van het huis is aan de voorzijde driezijdig uitgebouwd als hoekpaviljoen en heeft een rijk ornament, waarop een balkon met gietijzeren balustrade rust.

Villa Dennenoord kan niet alleen bogen op een fraai uiterlijk, ook het zicht vanuit het huis zelf is bijzonder: een prachtig uitzicht over de Waterpartij.

In 1892 verhuisden Furnée, zijn tweede vrouw, Elise Catharina Johanna Coenradina Hamming, en de drie kinderen uit zijn eerste huwelijk met Anna Dorothea Barendina Scholder, van het adres Noordeinde 10 naar de villa Dennenoord. Een van de drie kinderen, Anna Elisabeth, trouwde vanuit Dennenoord in 1892, met Fredrik Johannes Stam, die zijn carrière afsloot als kapitein-luitenant ter zee.

Vijfentwintig jaar later vestigden zij zich op het adres Duinweg 18,



een steenworp afstand van haar ouderlijk huis.

Het is aan te nemen dat Furnée zeer naar zijn zin woonde in het Van Stolkpark. Hij overleed in zijn geliefde Villa Dennen Noord op 22 februari 1917.

Mevrouw Furnée verkocht een jaar later, in maart 1918, huis, stal, koetshuis, erf en tuin voor fl. 113.000 aan achterbuurman Dominicus Antonius Josephus Kessler, die woonde in Villa Duinhof, Parkweg 9.

Kessler, directeur van de Petroleum Maatschappij Sumatra Palembang woonde sinds 1905 in Parkweg 9. Parkweg 9 stond op een terrein dat 1362m² groot was. Vlak daarna breidde hij zijn tuin uit door van Andries de Bloeme, eigenaar van een onbebouwd terrein naast Parkweg 9 nog eens 818m² te kopen. In 1909 wist hij de tuin nog verder te vergroten door koop van de toenmalige bewoners van Hogeweg 6 van 56m². De koop van Hogeweg 16 verschaftte Kessler de kans zijn tuin nog verder uit te breiden. Al spoedig na de koop splitste hij het terrein: de stal en koetshuis, nu garage, en een groot deel van de tuin, in totaal 2210m² werden gevoegd bij het terrein van Kessler. Nog een keer breidde Kessler zijn terrein uit door koop van de eigenaar van Villa Malingoet (Hogeweg 14) van een terrein tuingrond achter deze

villa. Uiteindelijk bedroeg de grootte van Parkweg 9 na alle toevoegingen 4805m².

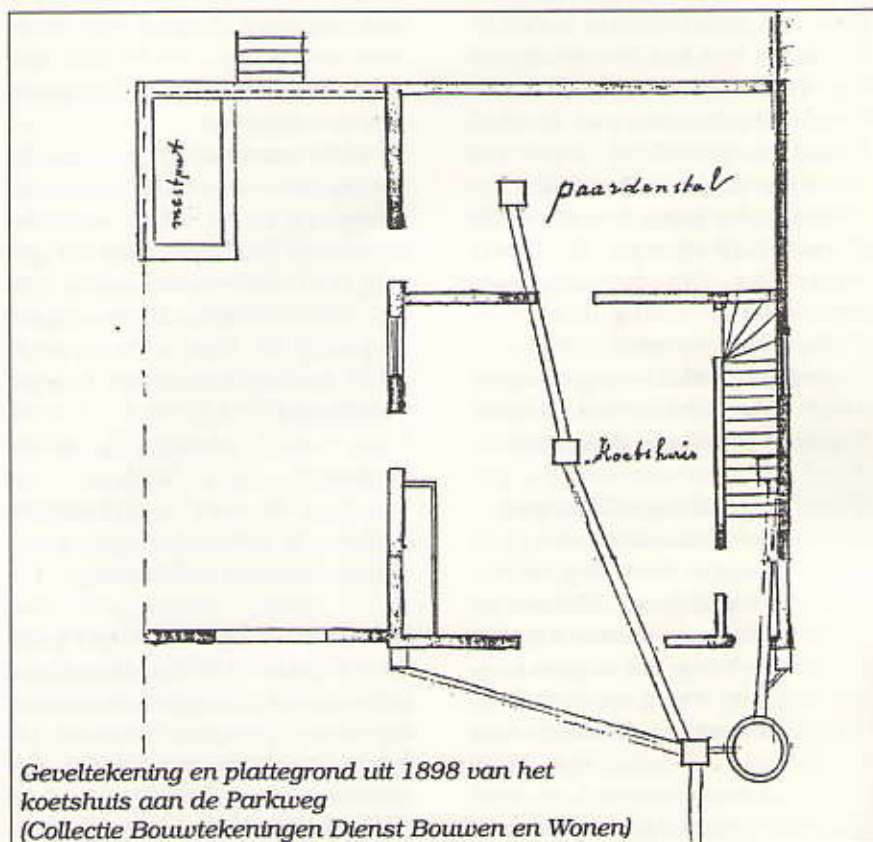
uit Monte Carlo (nu Monaco), woonde al sinds 1909 in Den Haag. Zijn vrouw verwachtte haar vierde kind, dochter Simone, die op 10 november 1918 op Villa Dennen Noord het levenslicht zag. Dat was de enige winter die de Reys op de Hogeweg doorbrachten: in volgende jaren verbleven ze alleen des zomers hier; in de wintermaanden werd het huis overgelaten aan de goede zorgen van bloemist/ huisbewaarder Abraham Kouwenberg.

1926-1966:

de familie Brenninkmeijer

Vanaf oktober 1923 werd het huis verhuurd aan Richard Brenninkmeijer, directeur van C & A Nederland. Na drie jaar werd Brenninkmeijer voor net iets meer dan Rey acht jaar eerder betaald had eigenaar van Villa Dennen Noord.

Richard Brenninkmeijer was in



Geveltekening en plattegrond uit 1898 van het koetshuis aan de Parkweg (Collectie Bouwtekeningen Dienst Bouwen en Wonen)

1918-1923/6 -

Henry Eugène Rey

Een maand nadat hij Villa Dennen Noord gekocht had liet Kessler het huis publiek verkopen. De nieuwe eigenaar was Henry Eugène Rey, directeur-eigenaar van Hotel des Indes aan het Lange Voorhout. Rey, afkomstig

1882 in het Westfaalse Mettingen geboren. Op zijn negentiende begon hij zijn loopbaan bij de vestiging van het kledingmagazijn van C & A aan de Nieuwedijk in Amsterdam. In 1939 trok hij zich uit de zaken terug.

Uit zijn huwelijk met Pauline van Gember waren vijf kinderen, waar-

Van Stolkparkkoerier 51

van de jongste vier op Hogeweg 16 geboren werden.

De Brenninkmeijers waren zeer gehecht aan Villa Dennenoord. Zij lieten in 1928 de serre aan de achtergevel veranderen door een gemetselde wand met raamkozijnen. In de in het souterrain gelegen verdieping werden in de ramen van de kinderkamer glas-in-lood ruitjes met spelende kinderen verwerkt.

De vanaf de Hogeweg zichtbare gebrandschilderde ramen - die zo mooi uitkomen als de zon erop staat en 's avonds zijn verlicht - werden pas na 1945 aangebracht. Ook de mooie, karakteristieke stenen vaas in de voortuin werd door de Brenninkmeijers in de tuin geplaatst. Deze vaas inspireerde de bekende Haagse schrijver F. Bordewijk, die toen woonde in de woongemeenschap HejmoNia, Parkweg 9a, tot het schrijven van zijn boek De doopvont. Het boek verscheen in 1951.

Het nog levende personeel van de familie Brenninkmeijer bewaart goede herinneringen aan de voormalige werkgever: nog regelmatig komen er vroegere leden van het personeel langs en vragen om het huis nog eens van binnen te mogen zien.

Kort na het uitbreken van de oorlog in 1940 werden op last van de bezetter alle bewoners van de aan de westzijde van Den Haag gelegen wijken geëvacueerd. Een deel van de ontruimde gebouwen werd gesloopt voor de aanleg van een verdedigingsgordel, de Atlantikwall. De binnen die gordel gelegen "vesting" werd gebruikt voor strategische doeleinden en voor legering van de manschappen. De bezetter liet een gang aanleggen tussen Hogeweg 16 en het buurhuis Sandhaghe.

Daarvan is een foto bewaard gebleven.

Ook de bewoners van Hogeweg 16 hadden hun huis moeten verlaten. Na afloop van de oorlog keerden zij echter terug. Mevrouw Brenninkmeijer overleed echter al op 30 mei 1946. De heer Brenninkmeijer bleef in Hogeweg 16 wonen tot aan zijn overlijden op 22 november 1966.

1966: Maatschap Brabers en partners

De kinderen Brenninkmeijer verkochten het huis in 1969 aan de leden van de maatschap Brabers & Partners. De tien jaar oude maatschap was toen gevestigd in een pand aan de Burgemeester Patijnlaan. Dat pand moest wijken voor de bouw van de nieuwe vleugel van het Hoofdbureau van Politie.

Stal en koetshuis - Parkweg 11

Op het aan de Parkweg gelegen terrein bouwde Van Jaarsveld voor zijn opdrachtgever Furnée een stal, en koetshuis, en later ook een woning boven stal en koetshuis.

Een geveltekening uit 1898 en een daarbij gevoegde plattegrondtekening geeft een idee van de indeling van stal en koetshuis.

In 1939 werden de oude deuren van het koetshuis vervangen door nieuwe, waarbij de bekronende boog verdween. Het gebouw was toen in gebruik als autogarage bij

Het Koetshuis nu

(Foto Anneke Landheer)



Bronnen:

Kadaster, hypotheekregisters 837/64, 839/27, 843/12, 847/59, 1597/32, 1603/116, 1896/24, 1900/18, 2040/19, 3021/93, 3186/13 en 3833/63;
Gemeente-Archief 's-Gravenhage, bevolkingregisters;
Archief Bouw- en Woningtoezicht, Bouwtekeningen;
Rosenberg, H.P.R., E.C. Vaillant en D. Valentijn. Architectuurgids Den Haag 1800-1940, p. 189;
Brenninkmeijer, Th. De familie Brenninkmeijer in de loop van 5 eeuwen. Huissen 1952;
Nederland's Patriciaat, deel 27 (1941) en 47 (1961).

de bewoners van Parkweg 9. Zij konden via een laantje achter het buurhuis HejmoNia (Parkweg 9a) om de garage bereiken.

In 1927 was Kessler verhuisd naar het kasteel Coninckxsteen bij Kapelle op den Bosch in België. Zijn vermogen in Nederland, en dus ook Parkweg 9 was ondergebracht in de N.V. Exploitatie Maatschappij Proprietas. Bij de liquidatie van deze vennoot-

schap in 1955 werd Parkweg 11 aangekocht door de Staat der Nederlanden, die reeds het aangrenzende Parkweg 13, het voormalige Park Hotel sinds 1939 huurde en sinds 1951 in eigendom had en het gebruikte, laatstelijk voor de Rijksdienst voor Drinkwatervoorziening, als kantoor.

De voorgevel van Parkweg 11 werd zeer ingrijpend gewijzigd. Het gebouw wordt sindsdien als kantoor gebruikt.

Sinds 1987 is zowel het voormalige Parkhotel als Parkweg 11 in gebruik bij het Iran - United States Claims Tribunal.

Anneke Landheer-
Roelants



Duinweg 20-22 in de steigers

(Foto Anneke Landheer)

Over bouwen, breken en behouden

Wie over de Duinweg loopt zal de bovenstaande titel van deze rubriek niet meer toepasselijk achten. Misschien moet het wel luiden: over slopen. De bouwwerkzaamheden aan de panden Duinweg 24 en 20-22 zijn nu al maandenlang in volle gang, maar van enige verbetering is nog weinig te zien. Nummer 24, de Iraanse ambassade lijkt met steeds meer hekwerk omgeven te worden. Straks kunnen ze er zelf niet meer in. Nog afgezien van de verminking van dit vroeger zo karakteristieke huis is het verschrikkelijk om aan te zien hoe de tuin totaal vernield is. Om het hekwerk te verankeren is alle beplanting weggehaald. Op herhaaldelijk protest over deze illegale verbouwing reageerde de gemeente met de waarschuwing dat verweer weinig kan uitrichten vanwege de volkenrechtelijke aspecten.

De bouwplannen voor een uitbouw aan de achtergevel van nummer 20-22 zijn door de welstandscommissie goedgekeurd. Dit ondanks brandend protest van de omwonenden. Over het uiteindelijke resultaat van de externe verbouwing valt nog weinig te zeggen.

Inmiddels is er om het gebouw een grote hoeveelheid steigers geplaatst om een forse aanpak van de gevels mogelijk te maken. Deze aanpak houdt onder meer een totale vernieuwing van de kozijnen in.

In de loop van januari is langs de voorgevel van Kanaalweg 13 een reclamebord opgehangen in lichtblauwe kleur. Het is een heuglijk feit dat hier niet een neonlichtreclame is aangebracht.

Hanneke Farkas-Teekens

Oproep

voor de
Algemene Ledenvergadering
van de Wijkvereniging
"Van Stolkpark",
te houden op
maandag 13 mei 1991
in het Eerste Vrijzinnig-
Christelijk Lyceum,
Van Stolkweg 35, Scheveningen.
Aanvang der vergadering
20.00 uur.

Vanaf 19.30 uur staat de koffie
voor u klaar.

Na de pauze zal de stadsecoloog
van 's-Gravenhage, de heer
J. Mennema, spreken over
"Stadsecologie aan het werk in en
om het Van Stolkpark en de
Scheveningse Bosjes".
De agenda zal nader worden
bekendgemaakt.

De Scheveningse Bosjes: een grabbelton?

Begin maart heeft het college van burgemeester en wethouders een aangepast ontwerp-bestemmingsplan voor de Scheveningse Bosjes aan de gemeenteraad aangeboden. Dit plan is op 13 maart behandeld in een gecombineerde openbare vergadering van de raadscommissies voor ruimtelijke ordening en milieu. Hoe die vergadering is verlopen en wat daar is besloten is weergegeven in een nabeschouwing bij dit artikel. Vervolgens zal het ontwerp-plan formeel ter visie worden gelegd ten behoeve van de officiële bezwarenprocedure. Het is de bedoeling, dat de gemeenteraad het plan in juni, al dan niet gewijzigd, zal vaststellen.

Het gewijzigde ontwerp van begin maart laat aan duidelijkheid niets te wensen over.

Evenals de vorige versie voorziet het plan in uitbreiding en verplaatsing van Madurodam.

Hieraan gekoppeld is een uitgewerkt groencompensatieplan, dat eveneens in procedure wordt gebracht. Daartoe wordt het nieuwe Madurodam met bijbehorend parkeerterrein voorzien van o.m. een groenstrook van 30 meter, het kruispunt Dr. Aletta Jacobsweg - Kerkhoflaan gereconstrueerd, de Ver Huellweg aan beide zijden van de Teldersweg versmald, het trottoir van de Duinweg tot de aansluiting bij de Hogeweg opgeheven, het doodlopende gedeelte van de Hogeweg bij het Engelsdijk-monument uitgebrouwen en de korte weg tussen Van Stolkweg en Scheveningseweg versmald tot wandelpad.

Op zichzelf mijns inziens waardevolle verbeteringen van de groenstructuur.

Tot zover weinig nieuws. De gemeente had zich eerder contractueel verbonden tot meewerking aan de verplaatsing

van Madurodam, onder voorwaarde van groencompensatie.

In het nieuwe ontwerp-bestemmingsplan is voorts een wijzigingsbevoegdheid opgenomen ten behoeve van de openbaar vervoerbaan langs de Teldersweg in de vorm van een sneltram, eventueel gecombineerd met een busbaan, bovendien een wijzigingsbevoegdheid voor kantoor of café/restaurant op het stuk grond tegenover het Promenade Hotel waar zich nu het verlaten benzinstation bevindt.

Het plan voorziet voorts in een uitbreiding van de begraafplaats aan de Kerkhoflaan met aula en parkeergelegenheid en een kleine uitbreiding van het tennispark de Bataaf ten behoeve van "onder meer een aanpassing van de afmeting van de tennisbanen".

Dat was het dan. De fraaie foto van de Waterpartij op de kaft kan niet verhullen dat het aangepaste ontwerp, zoals burgemeester en wethouders zelf ook erkennen, voorziet in een serie aantastingen van de Bosjes. Daartegenover staat als een op zichzelf mijns inziens zeer positief punt dat het college concreet voorstelt om allerlei wegen en trottoirs te versmallen en op te heffen, zodat een betere groenstructuur wordt bereikt. Maatregelen die ook zonder inkrimping van de Bosjes heel welkom zijn!!

Toch zal het totale ontwerp-bestemmingsplan per saldo gezien door velen als zeer teleurstellend worden ervaren. Het college van burgemeester en wethouders heeft kennelijk de bezwaren van vele organisaties en particulieren tegen het voorontwerp-bestemmingsplan terzijde gelegd en daarentegen de claims van niet alleen Madurodam, maar ook Begraafplaats, HTM, Promenade Hotel en De Bataaf ingewilligd.

Het ontwerp-plan valt niet goed te rijmen met het gemeentelijk beleidsprogramma voor de lopende raadsperiode. Daarin staat

zonder voorbehoud te lezen dat duingebieden, overige natuurgebieden en parken uitermate belangrijk zijn voor de stad en dat deze gebieden bij stedelijke ontwikkelingen worden ontzien.

En voorzover aantastingen dan echt onvermijdelijk zouden zijn, ligt het voor de hand te veronderstellen dat de gemeenteraad tenminste tot volledige groencompensatie zal besluiten, conform onder meer het raadsbesluit betreffende Madurodam.

Geconstateerd kan worden, dat burgemeester en wethouder slechts nieuw groen voorstellen ter compensatie van het groenverlies bij verplaatsing van Madurodam. Voor de overige aantastingen van de bosjes wordt verrassend genoeg door het college géén compensatie voorgesteld.

Het is mijns inziens niet geheel denkbeeldig te veronderstellen dat verzinking van de Teldersweg ter hoogte van de Waterpartij ten behoeve van de aanleg van een ecoduct door de Europese Commissie te Brussel als een subsidiabel voorbeeldproject zal worden aangemerkt. Waarom zou een ecoduct onhaalbaar zijn?

Jan van Rijkevorsel

Nabeschouwing bij de vergadering van 13 maart

Een - ondanks Nederland-Malta - overvolle publieke tribune in de Raadzaal aan de Groenmarkt wekte woensdagavond 13 maart al direct de indruk, dat een zaak aan de orde zou komen, die veel burgers ter harte gaat. Een ongekend groot aantal insprekers (21) versterkte die indruk. Maar liefst twee uur lang kregen zij de gelegenheid hier hun meestal afkeurend oordeel over het ontwerp bestemmingsplan Scheveningse Bosjes te geven.

Vooraf voor de aanwezige tegenwoordigers van bewoners-

en milieuorganisaties was het teleurstellend te ervaren, dat vrijwel geen van de raadsleden de argumenten van de insprekers in zijn overwegingen betrok.

Slechts de woordvoerders van de fractie van "Groen Links" en van de "SGP/GPV/RPF" gaven duidelijk te kennen dat zij van het gemeentebestuur een koerswijziging verlangden, o.a. op grond van het beleidsprogramma 1990-1994 en de voortreffelijke toelichting in het ontwerp-bestemmingsplan bij de ecologische gevolgen van het plan. De meesten herhaalden met weinig overtuiging nog eens de argumenten, die in 1989 hadden geleid tot een beginsel-overeenkomst met Madurodam.

Hoewel slechts weinig raadsleden de plannen van Madurodam in heroverweging wilden nemen, liet wethouder Noordanus de insprekers kort voor middernacht toch niet helemaal met lege handen naar huis gaan. Hij toonde zich bereid de noodzaak van een wijzigingsbevoegdheid voor de aanleg van een openbaar-vervoerbaan langs de Waterpartij nog eens met de wethouder van Vervoer te bespreken. Ook deed hij de toezegging nader overleg met de bewonersorganisaties te willen voeren over de wijzigingsbevoegdheid voor het verlaten benzinstation bij het Promenade Hotel en de invulling van de veel gesmaakte "groencompensatie".

Over de voorgenomen uitbreiding van De Bataaf en van de begraafplaats deed hij eveneens een aantal uitspraken ter tegemoetkoming van de bewoners- en milieuorganisaties.

Over de verplaatsing van Madurodam is trouwens ook nog lang niet het laatste woord gezegd.

Wethouder Noordanus besloot de vergadering met de mededeling, dat het bouwplan opnieuw op de agenda van de raadscommissies zal worden gezet, dat het bijbehorende bestemmingsplan intussen ter visie zal worden gelegd en dat het groencompensatieplan "nog eens terugkomt".

Mr Ton Landheer

Wat staat er in deze Koerier?

Agenda	1
Algemene Burenhulp - jaarverslag 1990	3
Algemene Ledenvergadering - oproep	10
Archeologie van Den Haag, De	4
Babysitters	12
Hogeweg 16 - Honderd jaar, maar toch jong en dynamisch	5
Hogeweg 16 - Villa Dennenoord	7
Hondenwijzer	4
Nabeschouwing bij de vergadering van 13 maart	11
Over bouwen, breken en behouden	10
Sara Bisschop vereeuwigd nettenboetsters	4
Scheveningse Bosjes: een grabbelton?	10
Van de Belvédère af gezien	3
Van de wieg tot het graf	2
Wijkbeveiliging	2
Wijkvereniging "Van Stolkpark"	12

Babysitters

Minimum tarieven zijn:

fl. 4,- per uur van 19.00-24.00 uur fl. 5,- per uur
vóór 19.00 uur (dus overdag) en ná 24.00 uur.

Als een babysitter blijft slapen, dan wordt het tarief berekend tot het moment van thuiskomst van de ouders. Het is noodzakelijk gebleken beide partijen erop te wijzen, dat er duidelijke afspraken moeten zijn over de tijd van thuiskomst en over het al dan niet ontvangen van bezoek tijdens het babysitten. Het is voor iedereen prettiger dit van te voren goed te regelen.

Andrea Balhutzen,	telefoon 351 48 13
Catelijn Engering,	telefoon 350 20 70
Eline Fasseur,	telefoon 355 93 12
Reinier Krijt	telefoon 355 42 28
Karim Luijendijk,	telefoon 354 18 86
Monique Merckelbach,	telefoon 354 70 12
Kors-Jan Schuurmans,	telefoon 355 15 44

Aan dit nummer werkten mee:

Hanneke Farkas-Teekens
Roch de Jong
Ton Landheer
Anneke Landheer-Roelants
Else Ringnalda-Houtsmuller
Jan van Rijkevorsel

Agenda

30 april

12.00-14.00 uur.
Oranjeborrel,
bij Brabers & Partners,
Hogeweg 16

4 mei

14.50 uur.
Herdenking bij
Monument Englandsplein,
Hogeweg

13 mei

20.00 uur.
Algemene Ledenvergadering,
Eerste VCL,
Van Stolkweg 35.

Wijkvereniging "Van Stolkpark"

**Contact- en
correspondentie-adres:**
Prof. P.S. Gerbrandyweg 3
telefoon 354 12 96

Bestuur:

Voorzitter:
Mr T. Landheer
Prof. P.S. Gerbrandyweg 3
telefoon 354 12 96

Onder-voorzitter:

R. de Jong
Van Stolkweg 27f

Secretaris

Mw Drs J.C. de Jong-Boon
Belvédèreweg 13
telefoon 351 42 19

Penningmeester:

J.A. Kusters
Belvédèreweg 17
telefoon 352 33 94

Leden:

R.P. Luijter,
Kanaalweg 27
telefoon 354 13 13
Jhr Mr J.J.M.M. van Rijkevorsel
Duinweg 10
telefoon 352 50 54
Mw Th.H.E. Wilmink-Weijhenke
Duinweg 4
telefoon 354 90 36

Wijkcontactambtenaar:

Mw. R. Schliessler
Telefoon: 353 53 64

**Stichting Buurtpreventie
Van Stolkpark:**

Voorzitter:

R. de Jong
Van Stolkweg 27f

Secretaris/penningmeester:

Drs L.P.M. Zijerveld
Van Stolkweg 20a
telefoon: 355 47 88

Residentie Bewaking:

telefoon: 381 85 78

Van Stolkparkkoerier:

Eindredacteur:
Anneke Landheer-Roelants

Burenhulp:

Wijkhoofd:
Mw E.M. Braat-van Pelt
telefoon 354 52 04

Plv. wijkhoofd:
Mw. D.G.F. Jöbbs-Stomp
Telefoon: 352 40 65

Verspreiding:

Rob Luijter,
Kanaalweg 27,
telefoon 354 13 13

Wijkagent:

C. Lookman
Politiebureau Nieuwe Parklaan
telefoon: 310 30 56/310 30 52

Rayonagent:

F. de Ruiter
Politiebureau Nieuwe Parklaan
telefoon 310 30 38/310 30 52

Koeriersbundel

Alle Van Stolkparkkoeriers in één band, van het eerste, in oktober 1978 verschenen nummer af. Afgehaald bij het secretariaat, Prof. P.S. Gerbrandyweg 3, kost de bundel fl. 25,-.